

Komentarz egzegetyczny do tekstu: 1 J 3,1-6

1 Święto Narodzenia Pańskiego – 25 grudnia 2017

Tłumaczenie:

¹ *Patrzcie, jaką miłość dał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i jesteśmy nimi. Świat zaś dlatego nas nie zna, ponieważ również i Jego nie poznał.* ² *Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest.* ³ *Każdy zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję, uświęca się i podobnie jak On jest święty.* ⁴ *Każdy, kto popełnia grzech, dopuszcza się bezprawia, ponieważ grzech jest bezprawiem.* ⁵ *Wiecie, że On się objawił po to, aby zglądzić grzechy, w Nim zaś nie ma grzechu.* ⁶ *Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy, a każdy, kto grzeszy, nie widział Go ani Go nie poznał.*

Uwagi:

Najważniejsze rękopisy Nowego Testamentu nie przekazują tu istotnych wariantów tekstowych. Różnice dotyczą zamiany pierwszej osoby na drugą, „nas/was” w wierszu 1. i „wiemy/wiecie” w wierszu 5. Część rękopisów przekazuje „grzechy nasze” zamiast „grzechy” w wierszu 5.

Kontekst/Forma/Struktura:

1 List Jana można podzielić na trzy części, które poruszają trzy tematy: łączność człowieka z Bogiem (1,5-2,28), synostwo Boże (2,29-4,6) i powiązanie miłości z wiarą (4,7-5,12). Omawiany dzisiaj fragment tekstu przypada na partię zajmującą się synostwem Bożym.

Komentarz:

w.1.

Bóg okazał tak wielką miłość człowiekowi, że pozwolił mu stać się dzieckiem Bożym. Innymi słowy zarówno Jezus, jak i Jego naśladowcy są obcymi dla tego świata. Jezus nie pochodził z tego świata, Jego królestwo nie jest z tego świata, naśladowcy Chrystusa są tutaj tylko przechodniami. Z tego powodu świat nienawidzi zarówno Chrystusa, jak i chrześcijan.

w.2.

Jan przywołuje ideę nowonarodzenia, zgodnie z którą w chwili nawrócenia stajemy się dziećmi Bożymi. I jest to wysoki awans. Nie wiemy jeszcze kim będziemy w przyszłości.

Autor sugeruje, że staniemy się wtedy czymś jeszcze więcej – staniemy się podobni do Niego. Na czym będzie polegała ta zmiana, dowiemy się dopiero podczas Paruzji. Podobieństwo nie oznacza identyczności, w dalszym ciągu nie będziemy identyczni, ani równi z Chrystusem. Staniemy się do Niego podobni.

w.3.

Chrześcijanie uświęcają się, aby stopniowo upodabniać się do Tego, który jest święty. W efekcie któregoś dnia chrześcijanie staną się podobni do Chrystusa. Życie jest więc w istocie długim procesem prowadzącym do Chrystusa.

w.4.

Uświęcanie wyklucza popełnianie grzechu. Grzech uniemożliwia uświęcanie się, grzech jest przeszkodą na drodze do upodabniania się do Chrystusa. Być może Jan wyraża tu swój sprzeciw wobec niektórych nauczycieli swoich czasów, którzy ignorowali potrzebę moralnego życia. Janowi zależało na tym, aby chrześcijanie odróżniali prawdę od fałszu i nie zacierali różnicy pomiędzy nimi. Narodzeni na nowo posiadają jak gdyby wewnętrzny kontroler, który informuje ich, czego nie wolno czynić.

w.5.

Grzech jest niezgodny z tym, co dokonał Chrystus, z tym, do czego powołał nas Chrystus. Chrystus poniósł śmierć, aby uświęcić. Grzeszenie podważa sens Chrystusowej ofiary, sens Jego misji. Grzech jest wyrazem braku naśladowania Chrystusa. Grzesząc stajemy w opozycji przeciw Chrystusowi, sprzeciwiamy się Jego woli.

w.6.

Osoba przebywająca (trwająca) w Chrystusie nie popełni grzechu, twierdzi autor Listu. Do takiego wniosku dochodzi na drodze stawiania antytez. Autorowi chodzi tu prawdopodobnie o permanentne trwanie w grzechu, niż o jednorazowe upadki, które są niemożliwe do uniknięcia. Być może autor szkicuje tu obraz idealnego chrześcijanina, wzór do naśladowania.

Podsumowanie:

Bezgrzeszny tryb życia oraz czynienie sprawiedliwości traktowany są jako warunek synostwa Bożego.

Autor: Leszek Jańczuk